ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อการดำเนินงาน อุตสาหกรรมขนาดกลางในจังหวัดอุตรดิตถ์ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2541

ชื่อผู้เขียน

นางสาวกึ่งคาว จินคาเทวิน

บริหารชุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารฐรกิจ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารข์ นภาพร ณ เชียงใหม่ อาจารย์ ลักษมี วรชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงศา วินูลสันติ

ประชานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของ ภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อการดำเนินงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในจังหวัดอุตรดิตถ์ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2541 และเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจต่ออุตสาห กรรมแต่ละประเภท ขอบเขตการศึกษาประชากรจำนวน 20 ราย จำแนกประเภทของอุตสาห กรรมได้ 7 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมเคมีและพลาสติก อุตสาห กรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ อุตสาหกรรมออกซิเยน อุตสาหกรรม ก่อสร้าง อุตสาหกรรมบริการ การศึกษาใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ หรือตัวแทนอุตสาหกรรมขนาดกลาง สังเกตพฤติกรรม และบรรยากาศการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูล ที่ได้รับมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมทั้ง 7 ประเภท ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อ การคำเนินงานด้านการเงินและการบัญชีเป็นหลักสำคัญ ทำให้กิจการขาดสภาพคล่องในการคำเนิน งานและมีปัญหาไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ตามปกติทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เจ้าหนี้ส่วนใหญ่เป็น ชนาการพาณิชย์ และชนาการไม่ปล่อยเงินกู้เพิ่มให้อีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมก่อสร้างได้ รับผลกระทบที่ก่อนข้างรุนแรงกว่าอุตสาหกรรมอื่น ๆ และผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจได้ส่งผล ต่อเนื่องไปยังการดำเนินงานด้านการตลาด ทำให้มียอดขายลดลง เนื่องจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ มีตลาดเฉพาะในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อมีการแข่งขันมากขึ้นทำให้ตลาดที่มีอยู่ยิ่งแดบลง ด้านการ ผลิต มีต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น เครื่องจักรและเทค โนโลยีไม่ทันสมัยเท่าที่ควร ด้านบุคลากรเป็น แรงงานระดับไร้ฝีมือจึงไม่ได้พัฒนาให้เกิดการส่งเสริมความมีประสิทชิภาพและประสิทชิผลในการ ดำเนินงาน และการจัดการของอุตสาหกรรมเป็นระบบครอบครัว ทั้งยังขาดกวามรู้ความ สามารถในทักษะเทคนิคด้านการจัดการที่ถูกต้อง นอกจากนี้อุตสาหกรรมขนาดกลางที่ได้รับผล กระทบรองลงมา คือ อุตสาหกรรมบริการ เพราะมีลักษณะเป็นคู่ค้ากับอุตสาหกรรมก่อสร้าง จึงส่ง ผลทั้งผลดีและผลเสียต่อกันอย่างเห็นได้ชัด ส่วนอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อย ลงมาตามลำดับ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มกลับเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ ได้ดีในภาวะเสรษญกิจดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับอุตสาหกรรมขนาดกลางของจังหวัดอุตรดิตถ์ในภาวะเศรษฐกิจ ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2541 จากผลกระทบดังกล่าวผู้ประกอบการพึงระลึกถึงบทเรียนที่ควรค่าแก่ การเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ถึงการคำเนินงานทั้งภาวะปกติและภาวะที่ไม่ปกติ เพื่อปรับ ตัวให้ทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงในขุคโลกาภิวัฒน์และโลกแห่งการคำเสรี เพื่อให้ อุตสาหกรรมสามารถอยู่อย่างยั่งยืน การปรับปรุงและพัฒนาระบบการดำเนินงานภายในของ อุตสาหกรรมทุก ๆ ด้าน สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน ผู้ประกอบการต้องมี ความรอบรู้ต่อสภาพแวดล้อมภายนอกและพยายาม เพิ่มมูลค่าภายใน (Value Added) ให้แก่ อุตสาหกรรม เพื่อให้อุตสาหกรรมเจริญรุ่งเรืองและมีความยั่งยืน

Independent Study Title:

The Impact of Economic on Medium-size Industry Operation

in Uttaradit Province During 1997- 1998

Author

Miss Kingdao Jindatewin

M.B.A.

Business Administration

Examining Committee

Associate Professor Napaporn Na Chiangmai

Chairman

Lecturer Laxmi Worachai

Member

Assistant Professor Pongsa Viboonsanti

Member

Abstract

This independent study purposed firstly to study the impact of the economic crisis on the operation of medium – size industry in Uttaradit Province during 1997 – 1998 and, secondly, to compare the difference of the impact on each type of industry. The scope of this study included seven categories: agricultural industry, chemistry and plastic industry, food and beverage industry, metal and non – metal, and service industry. The qualitative analysis was adopted based on information from interviewing investors of medium – size industry or representatives. The working behavior and the atmosphere of the interview were also observed.

The study found that:

The economic crisis created a crucial impact on finance and accounting in all seven kinds of industry. This resulted in inadequate liquidity for running businesses. Problems also emerged as debtors could not repay their loans, both principal and interest to creditors. This was especially true for commercial banks which were consequently denied provisions

for greater loans. Most of the construction industry collapsed under the full impact of the economic crisis and the damage was more widespread than in any other industry. The impact on the market was evident as the total sales were reduced for most industries that had markets limited to local areas and vicinities. Competition became more intense with shrinking demand. On the production aspect, the price of raw materials was raised, machiney was old, and technology was obsolete. Most workers were unskilled resulting in ineffective performance. The management of industry is mostly of a family business nature, lacking the knowledge and capacity of technical skills in management.

The medium-size industry which was affected the second-worst, following the construction industry, was the service industry because of chain effects. Other kinds of industry suffered to a lesser extent, particularly the food industry and the machine industry which were still able to survive well under the economic crisis.

Suggestions for medium-size industry in Uttaradit under economic conditions during 1997 – 1998 were: investors should realize the state of the economy to learn more and try to understand truly about the implementation both in normal times and crisis times.

This is to prepare to ensure flexible capacity in adjustment, adaptation, and catchingup with changes in globalization and the non-frontier trade age. And to ensure the steady existence of industry.

The improvement and development of interior working systems, in every feature, will help to promote cooperation among investors. The investors themselves have to master outside aspects and try to increase value added in order to enhance the prosperous and steady industry.